

Радой Ралин

Треска

Мойта възраст е възраст опасна.
Тя ме прави тревожно да тръпна.
Мойта младост, която ме тласка
в необмислени, странни постъпки.

Как не мога сега да понасям
тези къщи съборени, ниски.
Всяка вечер привиждам в съня си
неочаквани схватки и рискове.

Аз желая да скитам, да скитам
по далечни земи и морета.
Всички граници тъй да проникна,
както скачам съседските плетове.

Да съм беден хамалин във Триест
или дрипав парижки безделник.
В непристъпни места да се крия,
да ме гони свирепа престрелка.

Или – блед бедуин низ пустинята
със седмици да търся оазис.
Да ме шибат порои планински,
по разляти лагуни да лазя.

Все едно накъде, но да тръгна!
Не желая сполуки накрая.
Мигар себе се тъй са излъгали
Дон Кихот, Магелан и Чапаев?

Мойта младост е в треска попътна.
Има темпо едно: разгневено.
Щом се ражда, е виното мътно,
после виното става червено.

1941

КРАЙ

© 1941 Радой Ралин

Източник: Словото
Набиране: Пламен Барух

Публикация:

Радой Ралин. Избрани творби в два тома. Том първи
„Български писател“, С. 1984

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5805>]